

var so, hvat ein skuldi fara í gongd við, sang ella okkurt sum buldraði og lokkaði meira. So eg valdi hornini, sigur Einar, ið við góðari hjálp frá monnum norðanfjórðs, t.d. Gunnari Mikkelsen, fekk skipað byrjanina til hornorkestrið.

– Seinni kom so navnframi Watkins upp í leikin og tað var góð hjálp, men hesi 20 árin havi eg so verið uppi í tónleikinum. Er ein ikki við, so fær ein tað ikki at ganga. Men trupulleikin var at lona fólki, ið skuldi leida orkestrið, tí tá var Musikkskúlin ikki komin, men tað gekk, sigur Einar.

Musikkskúlin

– Eg var í nevndini fyri Hornorkestrið, men seinni

rigga, tí tað eru krefur aðra staðir frá, ið ein er bundin av.

– Tað ganga nokk eini 10 - 20 ár, áðrenn vit kunnu vænta at fáa lokalar krefur, ið kunnu taka sær av Musikkskúlanum, sigur Einar, ið skemtandi nevni, at tann eini lærarin bert var í oynni í 5 dagar, áðrenn hann helt leiðina heim og at ein annar ongantíð kom longur enn til Vágarnar, so vendi hann við.

– Tað er helst trupult at fáa stórbýarfólk at trívast á smærri plássum, heldur Einar.

Einar er nú givin í hornorkestrinum.

– Tað gjørdi eg væl og virðiliga í summar, eftir at hava ætlað tað í eini 2 ár, tí

– Men hvat hevur størstan týðning, skal ein ikki setast hendur í favn, tá ein fer um pensjónsaldur?

– Tað er at vera opin fyri tí, ið fyriferst um ein og at vera positivur í metingini og síðani finna tað góða burtúr og arbeiða við tí, heldur Einar, og hetta er nakað hann hevur lagt seg eftir

hava týðning, at práta við tónleikalararnar.

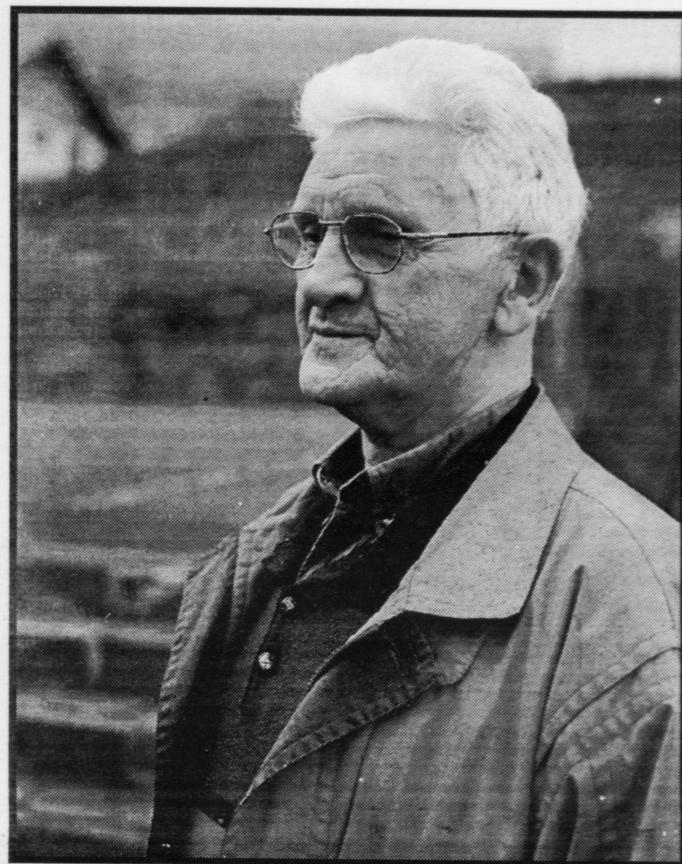
– Partur av mínum arbeiði hevur altíð verið at verið sambandið hjá skúlanum út eftir og at finna nýggjar lærarar, sigur Einar.

– Tað hevur eisini týðning fáa teir at støðast og at práta við teir og tað er eisini sera gevandi, heldur Einar

Kór, myndatól og savn
Einar er við í sangkórinum Røddir á Tvøroyri og í Ljómi í Vági og so er tað fonminnisavnið á Tvøroyri, ið væntandi letur dyrnar upp í mei komandi ár.

Einar hevur frá ungum árum fingist við at taka myndir og hevur havt egið myrkamar. Myndirnar eru nógvar og partur av arbeiðinum er eisini at fáa fólk at koma við myndum og at greiða frá teimum.

– Vit eru farnir yvir til

nútímas tøkni við at leggja mynd og tekst á teldufloðu, so fólk fáa myndina við heimaftur beinanvegin og soleiðis fáa vit eisini frágreiðing um myndina, meðan fólkinu eru á staðnum, greiðir Einar frá.

– Vit arbeiða við at gera eina framsýning, ið telur fleiri hundrad myndir, sigur Einar, ið hevur fingist við og verið í nevndini fyri savnið í 10 ár.

Eg eri í nevndini fyri Ljóm, ið verður 60 ár skjótt og so verður kórsteinnan eisini í Vági, so har er eisini nóg mikið at gera og vit eru byrjað at fyrirleika, greiður Einar frá.

Dansur

Einar er eisini við, tá dansifegin fólk trína dansin í Suðuroynni.

– Eg eri uppvaksin millum Klubban, Biografin og bryggjuna og tá má ein duga at dansa, heldur Einar, ið bleiv uppringdur, tí fólk hildu, at nú var hann pensjóneraður, so nú kundi hann koma at dansa.

– Men vit hava allir beiggjarnir tað í okkum og okkum dámar væl at dansa

og at koma saman við fólki, sigur Einar.

Eg havi verið við, tá Anna Kirstin hevur havt skeið, men mest sum ifylla, skemt- ar Einar, sum tó er farin uppi dansifelagið.

Ver opin og positivur

– Ja, ein er virkin og ungur í sinninum, tað haldi eg ein

– Eg eri uppvaksin millum Klubban, Biografin og bryggjuna og tá má ein duga at dansa

kann siga, heldur Einar, ið heldur, at tilfitt arvast.

– Men hvat hevur størstan týðning, skal ein ikki setast hendur í favn, tá ein fer um pensjónsaldur?

– Tað er at vera opin fyri tí, ið fyriferst um ein og at vera positivur í metingini og síðani finna tað góða burtúr og arbeiða við tí, heldur Einar, og hetta er nakað hann hevur lagt seg eftir.

– Sjálvsagt ger ein minni, tí árinu siga tað, so tað er náttúrligt, men ein kann vera opin og positivur og vera við at skapa okkurt, um ein kann. Kanst tú ikki skapa nakað sjálvur, so hjálp til har tú kann, heldur Einar.

Teldan eingin trupulleiki Óivað eru uppskriftirnar nógvar uppá virkin og løtt ellisár, men hetta er tað Einar Larsen hevur lagt seg eftir og tað hepnast væl hjá Einar, ið eisini seinastu ár

ini hevur hjálpt til á bókhaldsvirki, og teldan er eingin trupulleiki, tí Einar hevur sett seg inn í tekstviðgerð og tað honum annars nýtist hesum viðvíkjandi. Tó metir hann, at ráðiligt er ikki at gloypa ov nógvar í senn viðvíkjandi telduni.

vildi eg bert vera virkin tónleikari, men so kom Musikkskúlin og tá sær skúlin, at har er eitt gróðrarlendi í hornorkestrinum, ið er vert at taka sær av, so tað var ógvuliga gott, heldur Einar, ið heldur Musikkskúlan bera nógvar uppi.

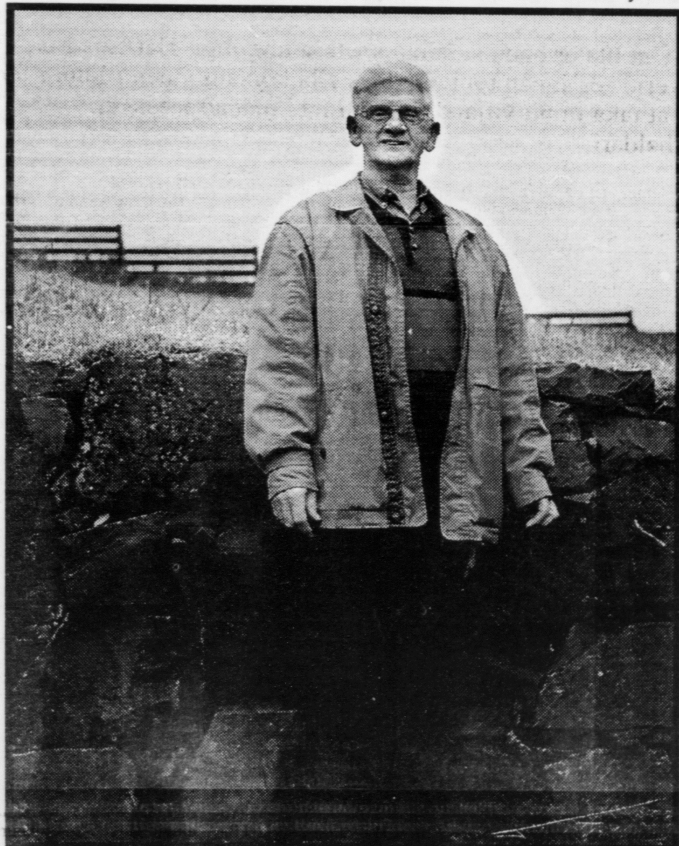
Einar hevur verið umboð hjá Musikkskúlanum fyri Suðuroynna, síðani skúlin varð settur á stovn.

Umframt hevur Einar roynt á lokalum stöði at fáa alt viðvíkjandi skúlanum at

nú er ein blivin nakað seinur við aldrinum, flennir Einar, ið tó ikki hevur slept tónleikinum.

Spælir Fagott

– Eg eri byrjaður at spæla fagott. Eg fann uppá at taka okkurt ljóðfari, sum var tókt í Musikkskúlanum og har var ein fagott, so hana má eg berjast við í vetur og so missi eg ikki sambandið við skúlan, greiður Einar frá, og hann er væl fyri í enskum og dámar væl, og heldur tað

Myndir:

Dagfinn Olsen

– Okkurt skal henda har eg eri, annars havi eg tað ikki gott. Eg dugi ikki hetta við at fara oman á eitt horn at práta í 3 - 4 timar, so hugnaligt tað enn kann vera, sigur Einar.